

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 7/2019
22.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић, Биљане Синановић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Димитријевића, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К 169/16 од 29.11.2016. године и К 169/16 – Кв 772/18 од 06.11.2018. године, у седници већа одржаној 22.01.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Димитријевића, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Трећег основног суда у Београду К 169/16 од 29.11.2016. године и К 169/16 – Кв 772/18 од 06.11.2018. године и предмет враћа Трећем основном суду у Београду, као првостепеном, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К 169/16 од 29.11.2016. године, одбијени су као неосновани захтеви за накнаду трошкова браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Димитријевића од 17.03.2016. године, 24.11.2016. године и 25.11.2016. године.

Решењем Трећег основног суда у Београду К 169/16 – Кв 772/18 од 06.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба адвоката АА, изјављена против решења Трећег основног суда у Београду К 169/16 од 29.11.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Димитријевић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и 4) ЗКП, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или укине само другостепену одлуку и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи побијана решења и

усвоји поднети захтев за накнаду трошкова поступка, те исте досуди у износима опредељеним у предметним трошковницима.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Наиме, одредбом члана 265. став 1. ЗКП прописано је, да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тач.1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Из списка предмета произилази да је решењем Трећег основног суда у Београду 2Ки 32/15 од 08.02.2016. године, обустављена истрага против окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, након чега је бранилац дана 17.03.2016. године, поднео опредељени захтев за накнаду трошкова кривичног поступка о коме суд није одлучио, те је бранилац поново поднео исти захтев за накнаду трошкова дана 24.11.2016. године о коме такође није одлучено. Надаље, из списка произилази и да је у међувремену оштећени као тужилац, поднео оптужницу против окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ која оптужница је решењем Трећег основног суда у Београду К број 169/16 – Кв 217/16 од 10.08.2016. године одбачена, као поднета од стране неовлашћеног лица, након чега је бранилац дана 25.11.2016. године, поднео нови опредељени захтев за накнаду трошкова кривичног поступка који падају на терет оштећеног као тужиоца. Након тога, побијаним првостепеним решењем Трећег основног суда у Београду, једновремено је одлучено о свим наведеним захтевима за накнаду трошкова, тако што је суд на основу члана 265. став 1. ЗКП, исте одбио као неосноване. Наведено решење, потврђено је побијаним другостепеним решењем тог суда К 169/16 – Кв 772/18 од 06.11.2018. године.

Поступајући на тај начин, Трећи основни суд у Београду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је супротно цитираној одредби члана 265. став 1. ЗКП, одбио захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда, на шта се основано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Наиме, првостепени суд није могао одбити захтев за накнаду трошкова поступка који падају на терет буџетских средстава суда, са образложењем да се у

конкретном случају не ради о обустави кривичног поступка, о одбијању оптужбе, односно о ослобађању окривљеног од оптужбе, нити је могао узети поменути захтев са околношћу да је оштећени као тужилац поднео оптужницу која је одбачена, сматрајући да је стога реч искључио о трошковима поступка који падају на терет оштећеног као тужиоца, а такође ни разлoзима да решење о обустави кривичног поступка није постало правноснажно. Ово пре свега, јер из списка предмета јасно произилази да је Трећи основни суд решењем 2Ки 32/15 од 08.02.2016. године обуставио истрагу против окривљеног АА, да је исто решење достављено свим учесницима у поступку, да су сви примили решење, те да у остављеном року од три дана, није било жалби на исто- па стога околност да на самом решењу није формално констатована правноснажност, не значи да у конкретном случају поступак није правноснажно обустављен. С тим у вези се и трошкови поступка настали до тог процесног момента (обустава истраге), ни у ком случају не могу поистоветити са трошковима који падају на терет оштећеног као тужиоца.

Према томе, како је поступак против окривљеног обустављен, а како је нижестепени суд, супротно цитираној законској одредби члана 265. став 1. ЗКП, одбио захтев браниоца за накнаду трошкова који падају на терет буџетских средстава суда, то је доношењем побijаних решења, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, укинуо побijана решења и предмет вратио Трећем основном суду као првостепеном, на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона која му је указана овом пресудом и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, тј. висину трошкова који падају на терет буџетских средстава суда, а у складу са одредбама ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић